

Uit een encycliek van de heilige Paus Johannes-Paulus II († 2005)*

Laten wij onze toevlucht zoeken
bij die vaderlijke liefde
die ons door Christus verkondigd is
in zijn hele Messiaanse activiteit
en die haar hoogtepunt heeft bereikt in het kruis,
de dood en zijn verrijzenis!

Laten wij door Christus
onze toevlucht zoeken bij God,
gedachtig de woorden van het Magnificat,
het loflied van Maria,
die barmhartigheid verkondigen
“van geslacht tot geslacht.”

Laten wij de goddelijke barmhartigheid afsmecken
voor de mensen van onze eeuw.
Laten we onze smeekbeden opheffen,
geleid door het geloof, de hoop en de liefde,
die Christus in ons hart geplant heeft.
Deze geesteshouding is een liefde tot God,
die de mens van deze tijd
vaak ver van zich heeft afgestoten,
zelfs van zich vervreemd heeft,
omdat hij Hem op allerlei manieren
voor “overbodig” heeft verklaard.

Dit is de liefde tot God,
die tot onze diepe droefheid
zozeer door de mensen van onze tijd
beledigd en afgewezen wordt,
en daarom willen wij
met Christus op het kruis uitroepen:
“Vader, vergeef het hun,
want ze weten niet wat ze doen.” (Luc. 23, 34)

Tegelijk is het ook een liefde voor de mensen,
en wel voor allen
zonder enige uitzondering of onderscheid,
zonder onderscheid van ras en cultuur,
van taal en wereldvisie,
zonder verschil tussen vrienden en vijanden.

* **H. Johannes Paulus II**, Encycliek « Dives in Misericordia » § 15
(© Stichting Verkondiging, Roermond ©copyright Libreria Editrice Vaticana rev.) (*bij Luc. 12, 54-59*)